

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2006

Utgiven i Helsingfors den 28 december 2006

Nr 1265—1271

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1265	Lag om högsta förvaltningsdomstolen	3689
1266	Lag om högsta förvaltningsdomstolens sakkunnigledamöter	3693
1267	Lag om ändring av lagen om service och stöd på grund av handikapp	3694
1268	Lag om ändring av 4 § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården	3696
1269	Lag om ändring av lagen om främjande av invandrares integration samt mottagande av asylsökande	3697
1270	Statsrådets förordning om ändring av 10 § i förordningen om statens tjänstekollektivavtal .	3702
1271	Statsrådets förordning om ändring av 1 § i statsrådets förordning om internationaliseringsunderstöd för företags gemensamma projekt samt om allmänt understöd till organisationer och sammanslutningar som främjar utrikeshandeln och företags internationalisering	3704

Nr 1265

Lag

om högsta förvaltningsdomstolen

Given i Helsingfors den 22 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Högsta förvaltningsdomstolens uppgifter

1 §

Den högsta domsrätten i förvaltningsprocessuella ärenden utövas av högsta förvaltningsdomstolen.

Högsta förvaltningsdomstolen övervakar rättsskipningen inom sitt behörighetsområde.

2 §

Vid högsta förvaltningsdomstolen behandlas som rättsskipningsärenden ärenden som gäller sökande av ändring eller extraordinärt

ändringssökande och som enligt vad som föreskrivs någon annanstans i lag hör till högsta förvaltningsdomstolens behörighet.

Om högsta förvaltningsdomstolen anser att besvär gäller en fråga vars avgörande huvudsakligen är beroende av en prövning av beslutets eller åtgärdens ändamålsenlighet, skall ärendet till denna del överföras till statsrådet för avgörande.

3 §

Högsta förvaltningsdomstolen skall dessutom

1) avge i 77 § i grundlagen avsedda utlåtanden om lagar som tillställs republikens president för stadfästelse,

RP 201/2006
LaUB 18/2006
RSv 200/2006

2) behandla andra till rättsvården hörande ärenden som enligt vad som särskilt föreskrivs ankommer på den,

3) behandla justitieförvaltningsärenden enligt vad som särskilt föreskrivs.

4 §

Högsta förvaltningsdomstolen avger på begäran utlåtanden till statsrådet i lagstiftningsfrågor.

Högsta förvaltningsdomstolen kan göra framställningar hos statsrådet om vidtagande av lagstiftningsåtgärder.

2 kap.

Avgörande av ärenden

5 §

Rättskipningsärendena handläggs och avgörs vid plenum eller vid sammanträde i en annan sammansättning vid avgörande i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag.

Högsta förvaltningsdomstolen kan vara uppdelad på avdelningar när den behandlar rättskipningsärenden.

6 §

I rättskipningsärenden är högsta förvaltningsdomstolen domför med fem ledamöter, om inte någon annan sammansättning föreskrivs i lag.

Högsta förvaltningsdomstolen är domför även med tre ledamöter när den behandlar och avgör

1) ärenden som gäller besvärstillstånd och yrkanden som har samband med dem,

2) ansöknings- eller besvärärenden som gäller verkställighetsförbud eller avbrytande av verkställighet eller något annat förordnande om verkställigheten,

3) ärenden som gäller rättshjälp,

4) ärenden som gäller rättegångens offentlighet i högsta förvaltningsdomstolen,

5) ärenden i vilka besvären eller ansökan har återtagits eller i vilka det är fråga om huruvida ändring har sökts inom föreskriven tid eller med iakttagande av föreskriven form eller trots besvärsförbud samt yrkanden som har samband med sådana ärenden, samt

6) ärenden som gäller extraordinärt ändringssökande, om ansökan enhälligt avslås eller avvisas, och yrkanden som har samband med sådana ärenden.

I de fall som avses ovan i 2 mom. kan ärendet behandlas och avgöras utan de sakkunnigledamöter om vilkas deltagande i övrigt i en sammansättning vid avgörande bestäms särskilt.

7 §

Ett rättskipningsärende som är av vidsträckt eller principiell betydelse kan i dess helhet eller till vissa delar hänskjutas till plenum eller fulltaligt avdelningssammanträde.

Beslut om att hänskjuta ett rättskipningsärende till plenum fattas av presidenten och beslut om att hänskjuta ett ärende till fulltaligt avdelningssammanträde fattas av avdelningens ordförande.

8 §

Lagstiftningsinitiativ som avses i 4 § 2 mom. behandlas i plenum.

Andra ärenden som avses i 3 och 4 § och andra administrativa ärenden behandlas i plenum eller kanslisammanträde enligt vad som föreskrivs i arbetsordningen.

Presidenten avgör sådana ärenden som avses i 3 och 4 § och andra administrativa ärenden om vilka det inte har föreskrivits eller i arbetsordningen bestämts att de skall avgöras i plenum, vid kanslisammanträde eller i annan ordning.

9 §

Vid högsta förvaltningsdomstolens sammanträden avgörs ärendena på föredragning.

3 kap.

Ledamöter

10 §

Högsta förvaltningsdomstolen består utöver presidenten av minst 15 förvaltningsråd såsom övriga ledamöter. Bestämmelser om utnämning av presidenten och ledamöterna vid högsta förvaltningsdomstolen samt om behörighetsvillkoren för dem finns i lagen om utnämning av domare (205/2000).

Vid högsta förvaltningsdomstolen kan i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om utnämning av domare finnas ledamöter som utnämnts för viss tid.

11 §

I behandlingen av ärenden i högsta förvaltningsdomstolen deltar förutom lagfarna ledamöter två sakkunnigledamöter, enligt vad som bestäms i lagen om högsta förvaltningsdomstolens sakkunnigledamöter (1266/2006).

Bestämmelser om behörighetsvillkoren för sakkunnigledamöterna finns i den lag som nämns i 1 mom.

En sakkunnigledamot har rätt att kvarstå i sitt uppdrag enligt vad som i 103 § i grundlagen bestäms om rätt att kvarstå i tjänst.

12 §

Presidenten leder högsta förvaltningsdomstolens verksamhet och svarar för dess resultat.

Vid förhinder för presidenten sköts hans eller hennes uppgifter av presidentens ställföreträdare, som plenum utser för högst tre år åt gången. Om även ställföreträdaren har förhinder, sköts presidentens uppgifter av den till tjänsteåren äldsta ledamot som är i tjänst.

13 §

I högsta förvaltningsdomstolens plenum deltar presidenten och de ledamöter som är i tjänst.

I avgörandet av ett ärende som hänskjutits till fulltaligt avdelningssammanträde deltar de ledamöter som är i tjänst och som var förordnade till ledamöter i avdelningen när ärendet hänskjöts till avgörande i fulltaligt avdelningssammanträde. Om det i en på detta sätt bestämd sammansättning vid avgörande finns färre än sju ledamöter, skall ärendet hänskjutas till plenum.

4 kap.

Föredragande och annan personal

14 §

Föredragande vid högsta förvaltningsdomstolen är kanslichefen, referendarieråden samt äldre förvaltningssekreterarna och förvaltningssekreterarna.

Föredragandena utnämns av högsta förvaltningsdomstolen. För föredragandena gäller i fråga om behörighetsvillkor, utnämningsskäl och utnämning för viss tid vad som föreskrivs om domare i lagen om utnämning av domare.

Bestämmelser om övriga tjänster och tjänstemän vid högsta förvaltningsdomstolen finns i arbetsordningen.

15 §

Vad som i 103 § i grundlagen föreskrivs om domares rätt att kvarstå i tjänst och om domartjänster gäller även föredragandena vid högsta förvaltningsdomstolen och tjänsterna som föredragande.

5 kap.

Temporära arrangemang som gäller anställningsförhållanden

16 §

Presidenten kan vara tjänstledig högst en månad om året. Beslut om beviljande av tjänstledighet för längre tid fattas i plenum.

Förvaltningsråden beviljas tjänstledighet av högsta förvaltningsdomstolen. Beslut om detta fattas i plenum, om inte annat föreskrivs i arbetsordningen.

17 §

I fråga om beviljande av tjänstledighet för kanslichefen och andra föredragande samt andra tjänstemän föreskrivs i arbetsordningen.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

18 §

Föredragandena vid högsta förvaltningsdomstolen åtalas för tjänstebrott i Helsingfors hovrätt.

19 §

Högsta förvaltningsdomstolen fastställer sin egen arbetsordning. I arbetsordningen ges närmare bestämmelser om handläggningen och avgörandet av ärenden i högsta förvaltningsdomstolen och om arbetet i övrigt. I arbetsordningen kan högsta förvaltnings-

domstolen befria de ledamöter som avses i 10 § 2 mom. från att behandla ärenden som avses i 3 § 2 och 3 punkten samt andra ekonomiska och administrativa frågor som gäller högsta förvaltningsdomstolen.

Högsta förvaltningsdomstolens arbetsordning publiceras i Finlands författningssamling.

Helsingfors den 22 december 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

20 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Genom denna lag upphävs lagen av den 22 juli 1918 om Högsta förvaltningsdomstolen (74/1918) jämte ändringar med undantag för 16 c §.

Minister *Kari Rajamäki*

Nr 1266

L a g**om högsta förvaltningsdomstolens sakkunnigledamöter**

Given i Helsingfors den 22 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

När högsta förvaltningsdomstolen behandlar ärenden som avses i vattenlagen (264/1961), miljöskyddslagen (86/2000) och lagen om vattenvårdsförvaltningen (1299/2004) deltar två miljöskunnigråd i behandlingen. Miljöskunnigråden deltar även i behandlingen av motsvarande miljö- och vattenärenden som gäller landskapet Åland.

I behandlingen av ärenden som gäller patent, nyttighetsmodellrätt eller kretsmönster för integrerade kretsar deltar två överingenjörsråd.

2 §

Behörighetsvillkor för högsta förvaltningsdomstolens miljöskunnigråd är lämplig högre högskoleexamen inom det tekniska eller naturvetenskapliga området. Dessutom skall miljöskunnigråden vara förtrogna med uppgifter inom området för den lagstiftning som skall tillämpas.

Behörighetsvillkor för högsta förvaltningsdomstolens överingenjörsråd är lämplig högre högskoleexamen inom det tekniska området. Dessutom skall överingenjörsråden vara förtrogna med patentärenden.

Miljöskunnigråden och överingenjörsråden utnämns av republikens president för fyra år i sänder.

3 §

Behörighetsvillkor i fråga om språkkunskaper för den som utnämns till miljöskunnigråd och överingenjörsråd är goda muntliga och skriftliga kunskaper i finska samt nöjaktiga muntliga och skriftliga kunskaper i svenska.

4 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007. Genom denna lag upphävs 9 § i lagen av den 26 juni 1992 om behandling av besvärssärenden vid patent- och registerstyrelsen (576/1992), sådan paragrafen lyder delvis ändrad i lag 1211/2003.

Helsingfors den 22 december 2006

Republikens President**TARJA HALONEN***Minister Kari Rajamäki*

Nr 1267

L a g**om ändring av lagen om service och stöd på grund av handikapp**

Given i Helsingfors den 22 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 3 april 1987 om service och stöd på grund av handikapp (380/1987)
8 § 2 mom., sådant det lyder i lag 101/1995, samt
fogas till lagen nya 8 a och 8 b § som följer:

8 §

Service för handikappade

Kommunen skall ordna skälig färdtjänst jämte följeslagarservice, tolktjänst, dagverksamhet samt serviceboende för en gravt handikappad som på grund av sitt handikapp eller sin sjukdom nödvändigt behöver sådan service för att klara de funktioner som hör till normal livsföring. Om den handikappade är i behov av fortgående anstaltsvård, har kommunen ingen särskild skyldighet att ordna serviceboende.

eller rekreation eller av någon annan sådan orsak.

När det gäller att ordna tolktjänst anses som gravt handikappad den som är svårt hörsel-skadad eller hörsel- och synskadad och en person med talskada.

Tolktjänst skall ordnas så att svårt hörsel- och synskadade har möjlighet att få minst 360 och andra gravt handikappade minst 180 tolkningstimmar under ett kalenderår.

Med avvikelse från vad som bestäms i 3 mom. ordnas tolktjänst i anslutning till studier i den utsträckning det är nödvändigt för att den handikappade skall kunna klara sina studier.

8 a §

Tolktjänst

Till tolktjänst hör tolkning på teckenspråk eller med andra metoder avsedda att förtydliga kommunikationen då den behövs på grund av arbete, studier, uträttande av ärenden, deltagande i samhällelig verksamhet

8 b §

Dagverksamhet

Till dagverksamhet för handikappade hör verksamhet som ordnas utanför hemmet för att stödja den handikappade att klara sig självständigt och för att främja sociala kontakter.

När det gäller att ordna dagverksamhet anses som gravt handikappad en arbetsoförmögen person som på grund av ett mycket svårt funktionshinder som förorsakats av en skada eller sjukdom inte har förutsättningar att delta i sådan arbetsverksamhet som avses i 27 e § i socialvårdslagen (710/1982) och som får sin huvudsakliga försörjning av förmåner som beviljas på grund av sjukdom eller arbetsoförmåga.

Dagverksamheten skall i mån av möjlighet ordnas så att en gravt handikappad kan delta i verksamheten fem dagar i veckan eller mer sällan, om den gravt handikappade kan delta i arbetsverksamhet på deltid eller om det finns något annat av honom eller henne beroende skäl därtill.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2006

Republikens President
TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1268

L a g

om ändring av 4 § i lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården

Given i Helsingfors den 22 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 3 augusti 1992 om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992) 4 § 6 punkten samt
ändras 4 § 1 och 5 punkten som följer:

4 §

Avgiftsfri socialservice

Avgiftsfria är följande former av socialservice:

1) socialarbete enligt 17 § 1 mom. 1 punkten i socialvårdslagen (710/1982), rådgivning i uppfostrings- och familjefrågor enligt momentets 2 punkt samt verksamhet i sysselsättningssyfte för handikappade och arbetsverksamhet för handikappade, med undantag för transporter och måltider, enligt momentets 7 punkt,

5) service enligt 8 § 1 mom. i lagen om service och stöd på grund av handikapp

(380/1987), tolktjänst, dagverksamhet med undantag för transporter och måltider samt specialservice i anslutning till serviceboende enligt paragrafens 2 mom. och undersökningar enligt lagens 11 §; för specialkostnaderna för serviceboende kan dock en avgift tas ut då den handikappade får ersättning för dem med stöd av någon annan lag än lagen om service och stöd på grund av handikapp,

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Liisa Hyssälä*

Nr 1269

Lag

om ändring av lagen om främjande av invandrarers integration samt mottagande av asylsökande

Given i Helsingfors den 22 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 9 april 1999 om främjande av invandrarers integration samt mottagande av asylsökande (493/1999) 1 §, 2 § 4 punkten, 3 a § 1 mom. 3 och 4 punkten samt 2 mom., 6 § 1 mom., 8 a § 1 mom., 21 a § 2 mom., 22 § 1 och 2 mom., den finska språkdräkten i 22 § 5 mom., 26 § 1 mom., rubriken för 6 kap., 34 §, 37 § 1 mom., 43 § 1 mom. och 45 §, sådana de lyder, 1 §, 6 § 1 mom., 8 a § 1 mom., 26 § 1 mom., rubriken för 6 kap., 34 §, 37 § 1 mom. och 43 § 1 mom. i lag 118/2002, 2 § 4 punkten, 21 a § 2 mom., 22 § 1 och 2 mom. samt 45 § i lag 362/2005, 3 a § 1 mom. 3 och 4 punkten samt 2 mom. i lag 649/2004 och den finska språkdräkten i 22 § 5 mom. i lag 1215/2005, samt

fogas till 2 §, sådan den lyder i nämnda lagar 362/2005 och 1215/2005, nya 5 och 6 punkter, till 3 §, sådan den lyder i sistnämnda lagar och i nämnda lag 649/2004, nya 4 och 5 mom., till 3 a § 1 mom., sådant det lyder i sistnämnda lag, en ny 5 punkt, till 4 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lagar 118/2002 och 362/2005, ett nytt 3 mom., till lagen ett nytt 4 a kap. och till 42 § ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., som följer:

1 §

Lagens syfte

Syftet med denna lag är att främja invandrarers integration, jämlikhet och valfrihet genom åtgärder som stöder förvärvande av sådana centrala kunskaper och färdigheter som behövs i samhället samt att genom arrangemang för mottagande trygga försörjning för och omsorg om asylsökande och personer som får tillfälligt skydd på grund av massflykt. Syftet med denna lag är dessutom att hjälpa offer för människohandel.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

4) *mottagande av asylsökande och mottagande av personer som får tillfälligt skydd* arrangemang för försörjning och omsorg på förläggningar eller flyktingslussar,

5) *offer för människohandel* personer som uppenbarligen är i behov av hjälp på grund av att de blivit offer för människohandel eller som är i behov av särskild hjälp när ett människohandelsbrott utreds, samt med

RP 183/2006
FvUB 23/2006
AjUU 21/2006
RSv 188/2006

6) *hjälp till offer för människohandel* tjänster och stödåtgärder som ordnas av en förläggning för asylsökande och som syftar till att ta hand om offer för människohandel och sörja för deras försörjning, främja deras möjligheter att återhämta sig och deras integration samt stödja deras funktionsförmåga och möjligheter att återvända tryggt.

3 §

Tillämpningsområde

Bestämmelserna om hjälp till offer för människohandel kan tillämpas på den

1) som har getts betänketid enligt 52 b § i utlänningslagen eller beviljats uppehållstillstånd enligt 52 a § 1 mom. i utlänningslagen, eller

2) som annars med hänsyn till omständigheterna kan bedömas ha blivit offer för människohandel eller som är i behov av särskild hjälp när ett människohandelsbrott utreds.

Tillämpningen av bestämmelserna om hjälp till offer för människohandel upphör när det inte längre finns sådana grunder som nämns i 4 mom. eller när det av någon annan orsak inte längre finns behov av hjälp.

3 a §

Flykting vid tillämpningen av denna lag

Vad som i denna lag bestäms om flyktingar tillämpas också på den som

3) efter att ha ansökt om internationellt skydd har beviljats uppehållstillstånd med stöd av 51, 52 eller 89 § i utlänningslagen,

4) enligt 93 § i utlänningslagen har tagits till Finland på särskilda humanitära grunder eller för uppfyllande av internationella förpliktelser, samt

5) har beviljats kontinuerligt uppehållstillstånd med stöd av 52 a § 2 mom. eller 54 § 5 mom. i utlänningslagen.

Med flykting jämställs dessutom en familjemedlem eller annan anhörig till en flykting eller en person som avses i 1—5 punkten, om familjebandet till flyktingen eller den som har

beviljats uppehållstillstånd har funnits redan innan denne kom till Finland.

4 §

Ersättning för kostnader

Till en kommun kan betalas ersättning för kostnader för särskilda tjänster och stödåtgärder till offer för människohandel på grund av deras ställning som offer.

6 §

Arbetsministeriets uppgifter

Den allmänna utvecklingen, planeringen, styrningen, uppföljningen och samordningen av integrationsfrämjandet och mottagandet av asylsökande och mottagandet av personer som får tillfälligt skydd samt verkställigheten av hjälp till offer för människohandel ankommer på arbetsministeriet. Inom arbetsministeriets förvaltningsområde kan finnas förläggningar och flyktingslussar.

8 a §

Återflyttningsbidrag

Återflyttningsbidrag kan inom ramen för det anslag som i statsbudgeten anvisats för ändamålet beviljas sådana i 3 § 3—5 mom. eller 3 a § avsedda personer som frivilligt återvänder till sitt hem- eller utreseland. Som återflyttningsbidrag kan beviljas ersättning för skäligena resekostnader och flyttningskostnader samt bidrag för bosättning i det land dit personen återvänder. I frågor som gäller beviljande av återflyttningsbidrag och återflyttningsbidraget är förläggningen statsbidragsmyndighet i fråga om personer som avses i 3 § 3—5 mom. och kommunen i fråga om personer som avses i 3 a §.

21 a §

Avgifter för inkvartering och tjänster vid mottagande

Hos personer som använder socialvårds-

tjänster samt hälso- och sjukvårdstjänster får tas ut en avgift enligt lagen om klientavgifter inom social- och hälsovården (734/1992). Avgiften påförs av förlägningens föreståndare. Avgiften betalas till förlägningens kassa eller till det konto som förlägningen uppger. Bestämmelsen i 13 § i nämnda lag tillämpas inte på asylsökande, personer som får tillfälligt skydd eller offer för människohandel.

22 §

Utkomststöd

Asylsökande och personer som får tillfälligt skydd samt offer för människohandel kan beviljas utkomststöd enligt lagen om utkomststöd, om inte något annat bestäms i denna lag. Utkomststöd beviljas av förlägningen på ansökan.

Asylsökande och personer som får tillfälligt skydd beviljas inte utkomststöd i form av pengar för inkvartering, utan inkvartering ordnas vid en förläggning eller ett grupphem.

4 a kap.

Hjälp till offer för människohandel

25 a §

Innehållet i hjälpen

För offer för människohandel kan ordnas tjänster och stödåtgärder som kan omfatta juridisk rådgivning och annan rådgivning, krishjälp, socialvårdstjänster samt hälso- och sjukvårdstjänster, tolktjänster och övriga stödtjänster, inkvartering eller boende, utkomststöd och annan nödvändig omsorg samt stödjande av möjligheterna att återvända tryggt. När tjänster och stödåtgärder tillhandahålls skall hänsyn tas till de särskilda behov som beror på åldern, den utsatta ställningen samt det fysiska och psykiska tillståndet hos offret för människohandel samt säkerheten för offret och de anställda som ordnar tjänsterna och stödåtgärderna.

25 b §

Behöriga myndigheter

Bestämmelser om behöriga förläggningar när det gäller att hjälpa offer för människohandel utfärdas genom förordning av arbetsministeriet.

Förläggningarna kan ordna de tjänster och stödåtgärder som nämns i 25 a § själva eller köpa dem av offentliga eller privata tjänsteproducenter.

25 c §

Inledande av hjälp

En myndighet, ett offer för människohandel själv eller en privat eller en offentlig tjänsteproducent kan göra en framställning till förlägningen om tjänster och stödåtgärder till offret för människohandel. Tjänster och stödåtgärder kan dock inte tillhandahållas mot personens vilja.

25 d §

Beslut om tillämpning av bestämmelserna om hjälp

Förlägningens föreståndare beslutar om att bestämmelserna om hjälp skall tillämpas och att tillämpningen skall upphöra så som bestäms i 3 § 4 och 5 mom.

25 e §

Yrkesövergripande bedömningsgrupp

I anslutning till en förläggning finns en yrkesövergripande bedömningsgrupp som skall stödja förlägningens föreståndare vid beslutsfattandet och bedöma behovet av service hos offren för människohandel.

Bedömningsgruppen skall förutom föreståndaren bestå av minst en sakkunnig inom socialvården och en sakkunnig inom hälso- och sjukvården samt en företrädare för polisen och för gränskontrollmyndigheten. Arbetskrafts- och näringscentralen tillsätter bedömningsgruppen för tre år i sänder efter att ha hört länsstyrelsen och förlägningens föreståndare. Om en medlem i bedömnings-

gruppen avgår eller avlider under mandatperioden, utser arbetskrafts- och näringscentralen en ny medlem på förslag av den berörda sammanslutningen. Medlemmarna i bedömningsgruppen handlar under tjänsteansvar.

Bedömningsgruppen skall vid behov som sakkunniga höra kommunala myndigheter, arbetarskyddsmyndigheter, arbetsmarknadsorganisationer, sakkunniga inom mentalvårdsarbetet och barnskyddet och övriga instanser som behövs för att hjälpa offren för människohandel.

Bedömningsgruppen skall

1) bedöma behovet av hjälp hos offren för människohandel samt bedöma om bestämmelserna om hjälp skall tillämpas eller om tillämpningen av bestämmelserna skall upphöra,

2) bedöma placeringen av och behovet av service hos offren för människohandel,

3) delta i bedömningen av säkerhetsriskerna för offren för människohandel och i planeringen och ordnandet av säkerhetsåtgärder för dem, samt

4) sörja för informationsgången mellan myndigheterna och aktörerna inom systemet för hjälp till offer för människohandel.

25 f §

Behandling av ärenden i den yrkesövergripande bedömningsgruppen

Förläggningsens föreståndare sammankallar bedömningsgruppen. Utan hinder av bestämmelserna om tystnadsplikt får förläggningsens föreståndare till bedömningsgruppen lämna ut personuppgifterna för ett enskilt offer för människohandel och bedömningsgruppen får använda uppgifterna för att sköta sitt uppdrag, om personen i fråga ger sitt samtycke eller det är nödvändigt för att bedöma behovet av service, ordna tjänster eller planera och ordna säkerhetsåtgärder. Bedömningsgruppen får inte lämna ut uppgifterna till någon utomstående.

26 §

Företrädande och förande av talan

För flyktingbarn, för barn som får tillfälligt skydd, för sådana barn som ansöker om uppehållstillstånd eller söker asyl och för

sådana barn som fallit offer för människohandel och som befinner sig i Finland utan vårdnadshavare eller utan någon annan laglig företrädare, kan en företrädare utses. För sådana minderåriga offer för människohandel som saknar vårdnadshavare skall det alltid utses en företrädare utan dröjsmål.

6 kap.

Personregister över mottagande av flyktingar, av personer som får tillfälligt skydd och av asylsökande samt över hjälp till offer för människohandel

34 §

Personregister

Personregister som är avsedda för planering och genomförande av mottagande av flyktingar, av personer som får tillfälligt skydd och av asylsökande med avseende på integrationsfrämjande samt för hjälp till offer för människohandel är

1) ett invånarregister som inbegriper ett riksomfattande delregister och förläggningsarnas delregister,

2) ett register över flyktingar (flyktingregister), samt

3) ett kommunanvisningsregister.

37 §

Invånarregistret

Invånarregistret är ett personregister som förs med hjälp av automatisk databehandling med avseende på arrangemangen vid mottagande av personer som får tillfälligt skydd och av asylsökande samt med avseende på verkställigheten av hjälp till offer för människohandel.

42 §

Utlämnande av uppgifter

Förläggningsens föreståndare får utan hinder av bestämmelserna om tystnadsplikt till

myndigheter eller den instans som verkställer hjälpen lämna ut personuppgifterna för ett offer för människohandel, om personen i fråga ger sitt samtycke eller det är nödvändigt för att bedöma behovet av service, ordna tjänster eller planera säkerhetsåtgärder.

43 §

Tystnadsplikt

De som sköter uppgifter som avses i denna lag får inte utan uttryckligt samtycke av en flykting, en person som får tillfälligt skydd, en asylsökande, någon annan invandrare eller ett offer för människohandel eller dennes vårdnadshavare eller en företrädare som förordnats enligt denna lag röja uppgifter som gäller flyktingens, den persons som får tillfälligt skydd, den asylsökandes, invandrans eller offrets för människohandel privata

Helsingfors den 22 december 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

hemligheter eller deras familjers hemligheter eller deras personliga omständigheter. Inte heller får de röja andra uppgifter som de har fått kännedom om vid skötseln av uppgifter enligt denna lag, om det inte är uppenbart att lämnandet av uppgiften inte äventyrar säkerheten för de personer som avses ovan eller för deras anhöriga.

45 §

Förvaltningsförfarande

Den som ordnar integrationsfrämjande för flyktingar eller arrangerar mottagande av asylsökande eller mottagande av personer som får tillfälligt skydd eller ordnar hjälp till offer för människohandel skall vid behandlingen av förvaltningsärenden som avses i denna lag iaktta förvaltningslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007.

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Nr 1270

Statsrådets förordning**om ändring av 10 § i förordningen om statens tjänstekollektivavtal**

Given i Helsingfors den 21 december 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från finansministeriet, *upphävs* i förordningen av den 23 december 1987 om statens tjänstekollektivavtal (1203/1987) 10 § 4 mom. 10 b-punkten samt 34, 49 och 60 punkten, sådana de lyder 10 § 4 mom. 10 b-punkten i förordning 752/2001, 10 § 4 mom. 34 punkten i förordning 349/2005 samt 10 § 4 mom. 49 och 60 punkten i förordning 497/1996,

ändras 10 § 3 mom. 6 punkten samt 10 § 4 mom. 5 och 8 punkten, 8 a-punkten, 10 punkten, 10 a-punkten, 23, 47 och 83 punkten, sådana de lyder 10 § 3 mom. 6 punkten och 10 § 4 mom. 8 punkten i förordning 731/1998, 10 § 4 mom. 5 punkten i förordning 960/2003, 10 § 4 mom. 8 a-punkten i förordning 1033/1997, 10 § 4 mom. 10 och 10 a-punkten i nämnda förordning 752/2001, 10 § 4 mom. 23 och 83 punkten i nämnda förordning 497/1996 och 10 § 4 mom. 47 punkten i förordning 481/2001, samt

fogas till 10 § 4 mom. en ny 5 a-, 5 b- och 9 a-punkt samt en ny 36 punkt, i stället för den 36 punkt, som upphävts genom nämnda förordning 349/2005, som följer:

10 §

Arbetsgivartjänster är:

6) tjänsterna som chef vid övriga ämbetsverk och inrättningar, med undantag av domstolarna, de lokala åklagarämbetena, exekutionsverken, de statliga rättshjälpsbyråerna, kriminalvårdsväsendets distriktsbyråer, rättspolitiska forskningsinstitutet, Europeiska institutet för kriminalpolitik, verksamt i anslutning till Förenta Nationerna, magistraterna, den lokala polisen, gränsbevakningsväsendet, försvarsmakten, statens läroanstalter förutom högskolorna, besvärnsnämnden för studiestöd, freds- och konfliktforskningsinstitutet och byråföreståndarna vid arbetskraftsbyråerna, samt

Arbetsgivartjänster vid nedan nämnda ämbetsverk och inrättningar är dessutom:

5) justitieministeriet: utsökningsdirektör vid justitieförvaltningsavdelningens utsökningsbyrå, biträdande avdelningschef vid lagberedningsavdelningen som ansvarar för beredningen av privaträtt, biträdande avdelningschef vid kriminalpolitiska avdelningen, regeringsråd som ansvarar för allmän förvaltning och personaladministration samt regeringssekreterare som arbetar i dessa uppgifter samt konsultativ tjänsteman som sköter personalfrågor vid åklagarväsendet och datadirektör,

5 a) justitieförvaltningens datateknikcentral: förvaltningschef,

5 b) justitieförvaltningens servicecentral: förvaltningschef,

8) tingsrätterna: Esbo, Helsingfors, Joensuu, Jyväskylä, Kuopio, Lahtis, Björneborgs, Uleåborgs, Tammerfors, Åbo och Vanda lagman samt förvaltningsdirektör, förvaltningschef och sekreterare,

8 a) riksåklagarämbetet: biträdande riksåklagare, statsåklagare som är chef för förvaltningsenheten och statsåklagare som sköter personalfrågor,

9 a) konsumentklagonämnden: generalsekreterare,

10) fängsvårdsväsendet: direktör för ett regionfängelse, ledande överläkare, fängelse- direktör och överläkare vid sinnessjukhus för fångar,

10 a) brottspåföljdsverket: kriminalvårdsväsendets överdirektör, förvaltningsdirektör, direktör för juridiska enheten, kriminalvårdsdirektör och fängsvårdsdirektör som ansvarar för fängsvården,

23) finansministeriet: biträdande avdelningschef, personalsekretare som bereder och föredrar personalärenden, tjänstemännen vid personalavdelningen och informatör som ansvarar för kommunikationen gällande statens verksamhet som arbetsgivare,

36) centret för internationellt personbyte: biträdande direktör,

47) forskningscentralen för jordbruk och livsmedelsekonomi: forskningsdirektör, direktör för en forskningsenhet, direktör för en serviceenhet, förvaltningschef och personalchef,

83) regionala miljöcentraler: förvaltningschef och chef för miljöförvaltningens serviceenhet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

Helsingfors den 21 december 2006

Andra finansminister *Ulla-Maj Wideroos*

Regeringsråd *Tuija Wilska*

Nr 1271

Statsrådets förordning**om ändring av 1 § i statsrådets förordning om internationaliseringsunderstöd för företags gemensamma projekt samt om allmänt understöd till organisationer och sammanslutningar som främjar utrikeshandeln och företags internationalisering**

Given i Helsingfors den 21 december 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, *ändras* 1 § i statsrådets förordning (1186/2005) av den 22 december 2005 om internationaliseringsunderstöd för företags gemensamma projekt samt om allmänt understöd till organisationer och sammanslutningar som främjar utrikeshandeln och företags internationalisering, som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Genom denna förordning utfärdas närmare bestämmelser om beviljande, utbetalning och användning av statsunderstöd som beviljas med stöd av moment 32.30.40 i statsbudgeten

i fråga om statsunderstöd för företags gemensamma projekt och 32.30.49 i fråga om allmänt understöd till organisationer och sammanslutningar som främjar utrikeshandeln och företags internationalisering.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

Helsingfors den 21 december 2006

Handels- och industriminister *Mauri Pekkarinen*

Överinspektör Pertti Hämmäläinen